

Hrvatski – Kroatisch

Schloß Schönbrunn

Raskošne dvorane beletaža

Već su u 17. stoljeću Habsburgovci na ovom mjestu posjedovali ljetnikovac koji je srušen za vrijeme druge turske opsade Beča 1683. godine. Nakon pobjede nad Turcima car Leopold I zaduži arhitekta baroknog stila, Johanna Bernharda Fischera, da sagradi lovački dvorac. A pola stoljeća nakon toga će Nicolaus Pacassi preurediti Schönbrunn u rokoko stilu kao službenu ljetnu rezidenciju Marije Terezije. Ovdje je ona provodila ljeto sa svojom dvorskom svitom koja je imala više od 1500 osoba. Carska je obitelj i sama sudjelovala u uređenju dvorana te je tako Schönbrunn zanimljivo povjesno svjedočanstvo o kulturi življenja i svakodnevnom životu Habsburgovaca. I nasljednici su Marije Terezije ovdje ostavili tragove, a ponajviše njezin prapraunuk car Franjo Josip, koji se u Schönbrunnu rodio te u njemu 1916. godine, nakon 68 godina vladanja monarhijom i umro. Kada stignete na prvi kat, skrenite na desno u takozvanu Sobu riblje kosti.

Kroz prozor s lijeve strane se vidi Veliki carski dvor u kojem skupa s Dječjim muzejom posjetitelji mogu razgledati mnoge zanimljivosti iz svakodnevnice dvorskog života, a nešto od toga mogu i sami isprobati.

Kroz otvorena vrata može se vidjeti ađutantska soba. Glavni zadatak ađutanta je bio da caru na najbrži mogući način dostavi sve vojne informacije. S time se vjerojatno može objasniti njegovo caru blisko smještavanje.

Soba za gardu

Prostorija broj 1

U ovoj prostoriji bila je smještena osobna tjelesna garda Franje Josipa, koja je stražarila nad ulazom u careve privatne odaje. S desne strane se vidi peč na drva obložena keramičkim pločama. Drva su se ložila u sve peći iz vanjskog hodnika za grijanje, koji se proteže usporedo s prostorijama, da se ne bi ometala carska obitelj i da se ne prljaju odaje. U 19. stoljeću bilo je ugrađeno grijanje na topli zrak koje se od 1992. godine ne koristi.

Soba za bilijar

Prostorija broj 2

Ova soba je služila kao čekaonica za one koji su imali audijenciju kod cara. Franjo Josip je dvaput tjedno primao u audijenciju. Stol za bilijar, koji je pripadao caru Franzu II, djedu Franje Josipa, pripadnicima vojske služio je za zabavu. Na zidu vise tri velike slike, srednja prikazuje prvu dodjelu Ordena Marije Terezije iz godine 1758. Ovo odličje za zasluge, koje je Marija Terezija ustanovila, bilo je prvo takve vrste i jedno od najviših odlikovanja carske kuće. A slike s lijeve i desne strane podsjećaju na proslavu stogodišnjice osnutka ordena. Tom prigodom je Franjo Josip priredio svečanu večeru u Velikoj galeriji dvorca kao i prijem u parku dvorca.

Soba od orahovine

Prostorija broj 3

Ova prostorija je dobila ime po oblogama od skupocjenog drveta koje zajedno sa ukrasnim pozlatama te stoliću i lusteru pripadaju rokoko stilu iz vremena Marije Terezije. Luster je iz 19. stoljeća. Ovdje je Franjo Josip primao u audijenciju. Ljudi su dolazili caru da mu se zahvale na odlikovanju, da ga ponizno mole za nešto ili u slučaju da su dobili carsku službu, da mu se predstave. Franjo Josip je znao primiti u jedno prijepodne i po stotinu ljudi, a njegovo izvanredno pamćenje imena i osoba bilo je čuveno – imena i lica koja je jednom čuo ili vidio, nije više nikad zaboravljao. Audijencije su kod njega trajale po par minuta, a završavale su kad bi car lagano kimnuo glavom.

Radna soba Franje Josipa

Prostorija broj 4

Franjo Josip se uspeo na carsko prijestolje kad je imao tek 18 godina. Njegov radni dan je bio veoma dug, započinjao je prije 5 sati ujutro. Cijeli dan je provodio za pisacim stolom kojeg vidite s desne strane; tu je proučavao pise a tu su mu servirali i doručak i ručak. Tako je prvi državni službenik provodio

većinu svog života upravo za ovim stolom.

Car nije držao do raskoša u svojim odajama, zadovoljavao se slikama svoje obitelji i darovima koje su mu dali djeca i unuci. Dva velika portreta prikazuju Franju Josipa kad je imao 33 godine te ženu mu Elizabetu, poznatiju po nadimku carica Sisi.

Spavaća soba Franje Josipa

Prostorija broj 5

U spavaćoj sobi je počinjao carev dan koji je tekao po točno utvrđenom dnevnom rasporedu: car je ustajao u 4 sata, prao se u hladnoj vodi a zatim na klecalu koje vidite lijevo uz krevet, izmolio jutarnju molitvu s obzirom da je bio strogi katolik. Željezni krevet upečatljivo svjedoči o jednostavnom i spartanskom načinu života austrijskog cara. U ovom krevetu 1916. godine, u metežu Prvog svjetskog rata i nakon 68 godina vladavine, umire Franjo Josip u 86. godini života. Slika na štafelaju prikazuje cara na samrti. Franju Josipa sudbina nije štedjela: prvorodena kći Sophie je umrla s tek dvije godine, brata Maksimilijana, meksičkog cara, su mu ubili ustanici, sin Rudolf se ubio, a talijanski anarhisti su mu ubili ženu, caricu Elizabetu. Kraj izlaza lijevo, iza vrata, nalazi se carski zahod koji je u engleskom stilu ugrađen za Franju Josipa 1899. godine.

Sljedeće tri male sobe pripadaju odajama carice Elizabete. U Kabinetu uz stepenice, koji je koristila kao radnu sobu, napisala je brojna pisma, vodila dnevnik i pisala stihove. Odavde je jedno kružno stubište vodilo u privatne caričine odaje u prizemlju. Uklonjeno je nakon pada monarhije.

Prostorija broj 8 je mjesto gdje se carica posvećivala svojoj njezi.

Važila je za jednu od najljepših žena svojega doba i bila je toga svjesna. Njega ljepote i bavljenje športom radi vitkog stasa bili su u dnevnom programu carice. Samo njega njezine guste do poda duge kose trajala je po nekoliko sati na dan.

Prolaskom kroz tu prostoriju dospjet ćete u prostoriju 9, zajedničku spavaću sobu Franje Josipa I i Elizabete.

Bračna spavaća soba

Prostorija broj 9

1854. godine Franjo Josip oženio je svoju rođaku Elizabetu, koja je tek bila napunila šesnaest godina. Tom je prilikom ova soba bila uređena kao njihova zajednička spavaća soba. Franjo Josip je svoju ženu čitav život obožavao, međutim se ne zna da li mu je ljubav bila uzvraćena. Elizabeti je od početka smetao dvorski način života po strogom protokolu. S vremenom je stasala u ženu punu samopouzdanja. Vodila je samostalan život, išla na duga putovanja i rijetko boravila u Beču. U Ženevi rujna 1898. godine, u njezinoj 61. godini života, carica turpijom biva smrtno ozlijeđena od strane talijanskog anarhiste Luigija Luchenija.

Caričin salon

Prostorija broj 10

U Elizabetinu salonu za audijencije posebnu atmosferu stvara bijelozlatna drvena obloga zidova, svijetli svileni tapeti te raskošni namještaj. Sat pred ogledalom ima obrnuto napisane brojke za sate tako da se točno vrijeme ispravno isčitava tek u ogledalu. Portreti u pastelnim bojama iz 18. stoljeća zaslužuju posebnu pažnju. Prikazuju djecu Marije Terezije a djela su poznatih slikara, između ostalih Liotarda, slikara iz Ženeve kojega je Marija Terezija veoma cijenila. Slika sa lijeve strane peći prikazuje njezinu najmlađu kćer Marie Antoinette u lovačkoj odori. Da bi se izmirila stara rivalstva između Burbona i Habsburgovaca, 1770. godine petnaestogodišnja Marie Antoinette je udana za budućeg francuskog kralja Luja XVI. Za vrijeme Francuske revolucije 1793. godine pogubljena je na giljotini.

Odaja Marie Antoinette

Prostorija broj 11

Ova soba je služila kao obiteljska blagovaonica. Večere carske obitelji su podlijegale strogom dvorskom ceremonijalu. Trpeza je uvijek bila svečano ukrašena, u sredini su postavljane pozlaćene ukrasne posude okićene cvijećem, voćem i slatkišima. Prilikom službenih večera služila su se francuska jela, za obiteljske večere je Franjo Josip više volio jela bečke kuhinje, na primjer bečki odrezak, gulaš, kuhanu govedinu ili čuveni carski drobljenac. Da bi jela uvijek bila servirana svježa i topla, prenosila su se iz kuhinje u škrinjama na grijanje u prostorije uz blagovaonicu ili odaje, te se tamo održavala topla

žeravom a kasnije plinskim grijanjem. Car je sjedio u sredini stola, carica nasuprot njemu, ako je bila na Dvoru. Budući da je Elizabeta često držala dijetu, da bi imala vitak struk, rijetko je jela na zajedničkoj trpezi. Večere su obično počinjale u 6 sati uvečer i služilo se od 3 do 6 jela. Servis za ručavanje na originalno postavljenoj trpezi je posudba iz Dvorske riznice posuđa i srebra iz bečkog Hofburga (zimске carske rezidencije), gdje se i danas čuvaju i izlažu zanimljivosti i vrijednosti iz porcelana i srebra nekadašnjege carske obitelji. Pored osobnih pribora i servisa za jelo carice Elizabete, tamo možete vidjeti i zlatni pribor za zube Marije Terezije i još mnogo toga.

Dječja soba

Prostorija broj 12

Dječja soba je ukrašena portretima kćeri Marije Terezije. Imala ih je jedanaest, a većinu ih je udala veoma rano i to iz političke računice. S lijeve strane, neposredno uz vrata, vidi se portret Marie Christine, najdraže kćerke Marije Terezije. Ona je bila jedina koja se smjela udati iz ljubavi i to za Alberta od Sachsen-Teschena, osnivateljem Albertine. Odavdje vidite kupaonicu koja je 1917. godine ugrađena za posljednju caricu Zitu. Prije nego izađete u sljedeću sobu, bacite pogled u Kabinet za doručak. Aplikacije na medaljonima koji krase zidove ručni su rad Elisabethe Christine, majke Marije Terezije.

Žuti salon

Prostorija broj 14

Sa žutim salonom počinje niz apartmana s vrtne strane dvorca. Pažnju zavrjeđuju pastelni portreti građanske djece, čiji je autor Liotard iz Ženeve. Njihov realizam u potpunoj je suprotnosti s tipično dvorskim portretima djece Marije Terezije koje možete vidjeti u susjednoj prostoriji. Tamo se također nalazi portret Marije Terezije kao mađarske kraljice – rad dvorskog slikara Martina van Meytensa.

Dvorana ogledala

Prostorija broj 16

Dvorana ogledala služila je Mariji Tereziji za obiteljske proslave, između ostaloga i za manje koncerte. Godine 1762. ovdje se u nazočnosti carice održao prvi koncert tada šestogodišnjeg Wolfganga Amadeusa Mocarta. Mali je Mozart, kako je zapisao njegov ponosni otac, nakon koncerta sjeo carici u krilo, zagrlio je oko vrata i izljubio.

Rosa sobe

Prostorije broj 17, 18 i 19

Ova soba je kao i dvije sljedeće nazvana po slikaru pejisaža, Josephu Rosa. Pejšaž odmah lijevo uz vrata prikazuje Habichtsburg iz švicarskog Aargaua, gdje je sjedište dinastije Habsburgovaca. Ovdje vidite portret cara Franza Stephana I. Zahvaljujući političkoj smjelosti njegove supruge Marije Terezije on je u Frankfurtu 1745. godine izabran i krunisan za cara Svetog Rimskog Carstva njemačkog naroda. Marija Terezija vladala je nasljednim zemljama Habsburgovaca, dočim se Franz Stephan uz ispunjenje svojih carskih obveza posvećivao prevashodno pridron im znanostima i financijama. Portret ga prikazuje sa predmetima i zbirim objektima koji odražavaju njegove umjetničke, povijesne i prirodno-znanstvene interese.

Velika i mala galerija

Prostorije broj 21 i 22

Veliku galeriju u središtu dvorca carska obitelj koristila je za balove, prijeme i svećane večere. Velika galerija dulja je od 40 metara i široka skoro deset metara pa je tako bila idealan okvir za dvorske priredbe. Kristalna zrcala, pozlaćene stukdekoracije i stropne freske čine od galerije sveukupno umjetničko djelo u rokoko stilu. Freske koje slave vladavinu carice naslikao je talijanski slikar Gregorio Guglielmi. Freska u sredini prikazuje Franza Stephana i Mariju Tereziju okružene alegorijama vladarskih vrlina i zemalja pod krunom monarhije. Dva velika pozlaćena lustera izrezbarena u drvetu držala su svaki po 70 svijeća dok se u dvorac nije 1901. godine uvela električna struja. Nakon pada monarhije, galerija služi i za koncerte. 1961. godine ovdje se odigrao legendarni susret predsjednika Hruščova i Kenedija.

Susjedna mala galerija nalazi se s vrtne strane dvorca. Služila je za obiteljske proslave imendana ili rođendana, a iz nje se pruža divan pogled na park

i Gloriettu koja je izgrađena na brežuljku još za vrijeme Marije Terezije. Posljednjom restauracijom dobila je svoj originalni bijeli sjaj iz 19. stoljeća.

Kineski kružni i ovalni kabinet

Prostorije broj 23 i 24

S obje strane male galerije vidite kineski kabinet, lijevo je ovalni, desno okrugli. Marija Terezija je jako voljela japansku i kinesku umjetnost koje su u to vrijeme bile u modi. Obje male prostorije su presvućene u kinesko lakirano drvo ugrađeno u bijele drvene ploče u zlatnom okviru iz kojeg izrastaju male konzole za plavo bijeli porculan. Zanimljiv je i pod s umjetničkim parketnim intarzijama. Oba kabineta su služila za igru i sastanke. U okruglom kineskom kabinetu je Marija Terezija vodila tajne razgovore sa svojim državnim kancelarom, knezom Kaunitzom.

Soba s vrtuljkom

Prostorija broj 25

Soba je dobila ime po velikoj slici koja se u njoj nalazi, a prikazuje vrtuljak za dame koji je Marija Terezija organizirala 1743. godine u tadašnjoj zimskoj školi jahanja u Hofburgu da bi proslavili ponovno priključenje Praga habsburgovskoj kruni. U današnjoj Španjolskoj dvorskoj školi jahanja (orig. Spanische Hofreitschule) i danas se priređuju poznate priredbe s konjima lipicanerima. U sredini slike Marija Terezija jaše na jednom lipicaneru pred svojim dvorskim damama. Lijevo vidite portret Karla VI, caričina oca u svečanoj španjolskoj odori.

Dvorana za svečanosti

Prostorija broj 26

Za vrijeme Marije Terezije u Dvorani za svečanosti obilježavala su se manja slavlja kao krštenja ili vjenčanja. Niz slika koje krase ovu dvoranu prikazuje svadbene svečanosti prigodom vjenčanja najstarijeg sina i prijestolonasljednika Marije Terezije, naime Josipa, s burbonskom princezom Isabellom od Parme. U sklopu ovog ciklusa slika nalazi se i najpoznatiji portret Marije Terezije, koji je prikazuje kao «prvu damu Europe» u skupocjenoj haljini od brabantске čipke. A lijevo, na najvećoj slici se vidi Isabellina svadbena povorka od 98 kočija, a sve aristokratske kuće iz Europe moguće je prepoznati po grbovima s kočija.

Ovdje se završava Vaše razgledavanje po programu **Imperial tour**.

Stigli ste u posljednju prostoriju Vašeg programa razgledavanja dvorca. Zahvaljujemo se na posjetu i pozivamo Vas da posjetite naše muzeje i zbirke namještaja «Hofmobiliendepot.Möbel Mueseum Wien» kao i carske odaje i riznice zajedno sa Muzejom carice Sisi u bečkom Hofburgu. Više informacija o ovim muzejima dobit ćete na šalteru informacija.

Doviđenja!

Ako želite nastaviti razgledavanje po programu **Grand Tour, pokažite ovdje ulaznicu.**

Na desnom je zidu prikaz carske svečane trpeze kao i večere u raskošnim dvoranama carske palače u Hofburgu. Nasuprot njemu je prikaz vjenčanja u crkvi Svetog Augustina, te operna predstava u Velikoj redutnoj dvorani bečkog Hofburga. Slike su zanimljive zbog detaljnog prikaza kako građevina tako i osoba, njihove odjeće te pribora za jelo.

Na slici pri ulazu u sljedeću prostoriju pogledajte još jedan veoma zanimljiv detalj. Dijete koje vidite je mali Mocart koji uopće nije bio na svadbenoj svečanosti s obzirom da je u godini održavanja vjenčanja, naime 1760. godine, bio četverogodišnji dječak i živio u Salzburgu. Međutim, on je do završetka slike stasao u glazbenika poznatog u cijeloj Europi pa je naknadno ucrtan nekoliko godina kasnije.

Plavi kineski salon

Prostorija broj 28

Plavi kineski salon sa svojim dekoracijama od ručnog rada dobio je svoj današnji izgled početkom 19. stoljeća kada je i obložen papirnatim tapetama od pirinčane slame iz 18. stoljeća. Ova prostorija je od posebnog povijesnog značaja, jer su u njoj 11. studenog 1918. godine završeni pregovori u kojima se posljednji car Karlo I morao odreći prava na vladanja, ali se nije odrekao krunе. 12. studenog 1918. godine je proglašena Republika Austrija te je tako okončano šest stotina godina vladavine Habsburgovaca. Karlo I nije želio abdicirati pa je morao otići u izgnanstvo sa svojom čitavom obitelji. Umro je na Madeiri 1922. godine u trideset i petoj godini života, a njegova žena Zita, koja je umrla 1989. godine, kao posljednja austrijska carica sahranjena je u carskoj grobnici u Beču.

Vieux-Laque soba

Prostorija broj 29

Ovu je prostoriju Marija Terezija dala preurediti u spomen sobu nakon nagle smrti svoga voljenog muža Franza Stephana, koji je umro 1765. godine. Drvene intarzije od crnog kineskog laka porijeklom iz Pekinga složene su u orahovini i uokvirene pozlaćenim okvirom. Marija je Terezija do kraja života nosila crninu za mužem. U molitveniku je nakon njezine smrti pronađen listić na kojem je točno u sat zapisala trenutke sreće koje je s njim provela. Za ovu je sobu Marija Terezija dala naslikati i tri portreta. U sredini vidite portret Franza I Stephana kojeg je naslikao Pompeo Batoni. Od istog slikara je i portret Josipa II i brata mu Leopolda naslikan 1769. godine u Rimu. Na stolu pokraj kojega Josip stoji, nalazi se knjiga «O duhu zakona» Charlesa de Montesquieua koja je bila temelj prosvjetiteljstva i inspiracija za mladoga cara.

Napoleonova odaja

Prostorija broj 30

Fancuski car boravio je ovdje, u bivšoj spavaćoj sobi Marije Terezije, i to dvaput, 1805. i 1809. godine kada je zauzeo Beč. Napoleonovom vjeridbom s Marie Luise, kćeri cara Franza II/I a Marije Terezijinog unuka, u 1810. godini trebao se obilježiti mir između ova dva vlastodršca. Međutim, nakon Napoleonova pada, Marie Luise se vratila sa svojim sinom na Bečki dvor. Bečki kongres joj je 1814/15. godine dodijelio vojvodstvo Parme, ali pod uvjetom da njezin mali sin, vojvoda od Reichstadta, ostane u Beču. Europske su političke sile i njihovi interesi zahtijevali da Napoleonov sin, «prinzi Franzi» kako su ga na dvoru zvali, odraste u izolaciji pod paskom svoga djeda i bez ikakvog političkog značaja. Kao i ostali muškarci iz roda Habsburgovaca i on je izučio zanat, te ga se na jednoj slici vidi kao vrtlara. Kućni ljubimac mu je bila ševa - vidi se na konzolnom stoliću. Vojvoda je umro 1832. godine u samo dvadeset i prvoj godini života od bolesti pluća, poprsje ga prikazuje na samrti.

Sljedeća prostorija, **Porculanska soba** (broj 31), vraća nas ponovno u vrijeme Marije Terezije kada je bila korištena kao radna soba ali kao i prostor za igru. Imitacija plavo-bijelog porculana u izrezbarenome drvetu uokviruje i krasí zidove sve do stropa. Također se tu nalazi 213 plavim tušem nacrtanih slika koje su radili i potpisali njezin muž Franz Stephan i njihova djeca. Na jednom od medaljona se vidi portret jedne kćeri, Marie Christine. Bila je kćer ljubimica Marije Terezije, pa se zbog toga mogla udati za muškarca kojega je uistinu voljela - vojvodu Alberta od Sachsen-Teschena.

Milijunska odaja

Prostorija broj 32

Ovo je jedna od najskupocjenijih prostorija dvorca, takozvana Milijunska odaja. Zove se tako zbog skupocjenih zidnih dekoracija iz rijetkog ružinog drveta s intarzijama indijskih i perzijskih motiva. Minijature prikazuju scene iz života mogulskih vladara iz 16. i 17. stoljeća u Indiji. Izrezbarili su ih članovi carske obitelji, te su kao kolaž sastavljeni u nove slike. S obje strane su ugrađena kristalna ogledala koja se međusobno zrcale, pa se tako stvara dojam neograničenog prostora.

Salon goblena

Prostorija broj 33

U ovoj sobi su kako zidovi tako i naslonjači presvučeni tapiserijama iz Brüssela iz 18. stoljeća. Zidne tapiserije prikazuju scene sa sajma i iz luke, na naslonjačima su prikazi dvanaest mjeseci.

Slika iz 19. stoljeća koja prikazuje radnju u radnoj sobi Franze Karla

Sljedeća soba je **Radna soba nadvojvotkinje Sophie** (prostorija broj 34), a pripadala je odajama roditelja Franje Josipa, nadvojvodi Karlu i nadvojvotkinji Sophie koji su ovdje živjeli u 19. stoljeću. Ambiciozna majka ne samo da je energično i uspješno išla za ciljem da svojeg sina stavi na habsburško prijestolje, nego je i bila važan politički savjetnik caru – neki su je suvremenici opisali kao jedinog muškarca na Bečkom dvoru.

Crveni salon

Prostorija broj 35

Portreti u ovoj prostoriji prikazuju careve s kraja 18. stoljeća: Leopolda II, sina Marije Terezije, nasljednika Josipa II, do njega njegovog sina Franza, posljednjeg cara Svetog rimskog carstva. 1806. godine pod pritiskom napoleonskih ratova, Franz II je raspustio rimsko carstvo i proglasio Austriju carstvom. Tako je on postao Franz I, prvi austrijski car. Kako je habsburška tradicija zahtjevala, Franz II je udao stariju kćer Marie Luise za Napoleona, a drugu kćer Leopoldine za brazilskog cara - njezin portret vidite na štafelaju. Na drugim slikama vide se car Ferdinand i njegova žena, Maria Anna. Ferdinand je bio najstariji sin cara Franza i narod ga je od milja zvao Ferdinand Dobri, patio je od padavice i bio je nesposoban za vladanje. U ovo vrijeme je stvarni vladar monarhije bio državni kancelar Metternich, kojega su zvali kočijaš Europe, jer je spretno i diplomatski upravljao europskom politikom.

Bogata soba

Prostorija broj 37

Bogata soba nazvana je po jedinom svečanom krevetu koji je sačuvan u Bečkom dvoru. Napravljen je prilikom vjeridbe Marije Terezije te se najprije i nalazio u njezinim privatnim odajama u zimskoj rezidenciji u Hofburgu. Ovaj raskošni krevet od crvenog baršuna sa skupocjenim zlatnim i srebrenim vezivom čini cjelinu s dijelovima nekadašnjih zidnih ukrasa iz povezanih arhitektonskih elemenata.

Radna soba Franza Karla

Prostorija broj 38

Ova soba kao i susjedni salon bili su u 19. stoljeću odaje nadvojvode Franza Karla, oca Franje Josipa.

Slike su iz vremena Marije Terezije. Čuveni portret Martina van Meytensa prikazuje njezinog muža, Franza I Stephana i caricu okruženu njihovom djecom. Imali su šesnaestero djece, jedanaest kćeri i pet sinova, od kojih je petero rano umrlo. Dvoje kasnije rođene djece i troje umrlih na ovom portretu nisu naslikani. Najvažnija zadaća svakog vladarskog para bila je naroditi što je više mogućih nasljednika da bi se dinastija mogla održati. Nasuprot portretima nalaze se slike žena koje su u životu Marije Terezije odigrale važnu ulogu. Desno od ogledala slika je njezine majke, Elisabethe Christine, a lijevo je portret grofice Fuchs, odgojiteljice a kasnije bliske prijateljice caričine. U znak prijateljstva Marija Terezija dala je sahraniti u obiteljsku grobnicu Habsburgovaca pri Kapucinskom redu (orig. Kapuzinergruft) kao jedinu koja nije iz roda.

Lovačka soba

Prostorija broj 40

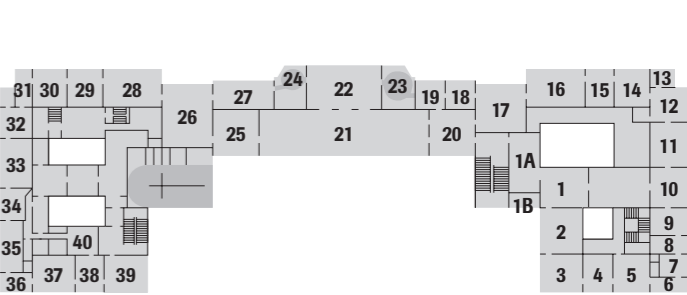
Habsburgovci su obožavali lov. Prema tome, roditelji Marije Terezije, Karl VI i njegova žena Elisabeth Christine, ovdje su prikazani u lovačkim odorama, između njih Franz Stephan u dječjoj dobi, budući muž Marije Terezije. I Franjo Josip je volio lov, još kao dijete ubijao je vrapce i golubove u parku dvorca Schönbrunna.

Jedna od slika prikazuje u pozadini nekadašnji barokni lovački dvorac Schönbrunn, čiji je arhitekt bio Johann Bernhard Fischer od Erlacha.

Slika iz 19. stoljeća koja prikazuje radnju u radnoj sobi Franze Karla

Zahvaljujemo Vam na posjetu i pozivamo Vas da razgledate Zbirku carskog namještaja - Muzej namještaja u Beču (orig. Hofmobiliendepot.Möbel Museum Wien) gdje se nalazi velika zbirka carskog stilskog namještaja, većinom iz razdoblja Biedermeier. Nadalje pozivamo Vas da posjetite bečku carsku rezidenciju Hofburg: carske odaje, Muzej carice Sisi (orig. Sisi Museum) i Riznicu srebra (orig. Silberkammer). Više informacija o ovim muzejima dobit ćete na šalteru informacija.

Tlocrt prvog kata u glavnoj zgradi

1	Soba za gardu
1A	Soba riblje kosti
1B	Ađutantska soba
2	Soba za bilijar
3	Soba od orahovine
4	Radna soba Franje Josipa
5	Spavaća soba Franje Josipa
6	Kabinet na zapadnoj terasi
7	Kabinet uz stepenice
8	Soba za toaletu
9	Bračna spavaća soba
10	Caričin salon
11	Odaja Marie Antoinette
12	Dječja soba
13	Kabinet za doručak
14	Žuti salon
15	Soba s balkonom
16	Dvorana ogledala
17	Velika Rosa soba
18	Druga mala Rosa soba
19	Prva mala Rosa soba
20	Soba s laternama
21	Velika galerija
22	Mala galerija
23	Kineski kružni kabinet
24	Kineski ovalni kabinet
25	Soba s vrtuljkom
26	Dvorana za svečanosti
27	Soba konjica
28	Plavi kineski salon
29	Vieux-Laque soba
30	Napoleonova odaja
31	Porculanska soba
32	Milijunska odaja
33	Salon goblena
34	Radna soba nadvojvotkinje Sophie
35	Crveni salon
36	Kabinet na istočnoj terasi
37	Bogata soba
38	Radna soba Franza Karla
39	Salon Franza Karla
40	Lovačka soba

